

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Paaske-Lilien

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Paaske-Lilien", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker:
https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_306_12-intro-shoot-idm162.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hilsen til Jens Baggesen

Hans Brix påpeger, at "Paaske-Lilien" rummer en hilsen til forfatterkollegaen Jens Baggesen. Blomstens navn var ikke blot et nedsættende øgenavn i samtiden hentet fra Holberg, men i særlig grad møntet på Baggesen, der gik for at være tidens (nu aldrende) store tilbeder og erotikker. Grundtvig havde støttet Baggesen i dennes litterære fejder, men var raget uklar med ham i årene 1815-1816 under det, Baggesen benævnte 'Valhalla-Legen' (Brix 1938, s. 163; se også indledningen til "Rimelige Strøe-Tanker"). I februar 1817 var de to dog blevet forsonet, og Brix ser et vidnesbyrd om denne forsoning i de verslinjer af "Paaske-Liliens" epilóg, der lyder "Nu, saa gaae vi glade heden, / Og staae herlig op i Eden" (strofe 5). Versene er en reference til Baggesens spøgefulde lyriske dialog "Kømfremmetlegen", hvor en replik lyder: "O! jeg leger kun Kømfremmet / Med min lille Søster Hanne, / Som for Spøg jeg kalder Nanne, / Mens allene to herveden / Barnligfroe vi vandre heden / Til vor rette Hiem i Eden" (Baggesen 1816, s. 365). Det er de afsluttende to vers, som Grundtvig følgelig skulle have taget til sig og drejet i sin retning. En forklaring på Grundtvigs hilsen kunne være, at Baggesen sammen med J.L. Heiberg stod som to af hans betydeligste modstandere i samtiden. De havde ikke anerkendt eller forstået Grundtvigs gammeldags bibeltro udtrykt i forfatterskabet 1811-1815 (Lundgreen-Nielsen 1980, s. 727).